

אוברטורה.
תמונה 1. בחווה.

- דודה אמונה: דורית, לכי מכאן. את מפריעה לי.
דורית: דודה אמונה, אין לי מה לעשות.
דודה: אז אל תעשי את זה כאן.
- דוד משה: ווי, דורית. את מפריעה לי.
דורית: לאן, דוד משה? לאן ללכת?
דוד: לא חשוב.. לאן שאת רוצה.
- (דחליל): לא פאן. אני עובד. אל תעמדי פאן. את מפריעה לי.
דורית: אתה לא חושב שמותר לי לשבת כאן? טפשו!
(דחליל): אני טפשו? פויו..
- (איש פח): שוב את מפריעה לי. לכי. ווי.
דורית: למה אתה אומר לי מילים כאלה? אין לך לב?
(איש פח): לי אין לב? אני לא מרגישו! חוצופה!
- (אריה): אזי את יכולה בבקשה לזוז? אבל אל תספרי לדודה ולדוד שאמרתי את זה, טוב?
דורית: פחחחח!
(אריה): לא. אל תגידי את זה.
- שכנה: איפה הדורית החצופה והשובבה הזאת? אני אראה לה!!
- דורית: איזה יום נכא. נדמה לי שאני מפריעה לכולם. לו יכולתי למצוא מקום
רחוק, מעבר לאופק,
מעבר לקשת, מקום בו יתגשמו החלומות שלי...
- שיר "מעבר לקשת"

תמונה 2. הסופה.

- דוד משה: דורית! בואי הנה!
דודה אמונה: איפה דורית? סופה מתקרבת. איפה דורית??
(אריה) ו(דחליל): דורית! טורנדו באה! סופה מתקרבת!!
(איש הפח): דורית! דורית! מהר הביתה!!

הַכַּנְסִי לַמִּדְבָּר, דּוֹרִית! דּוֹרִית! זוֹ סוּפָה חֲזָקָה וְהַנּוֹרָאָה!
דּוֹרִית!!!

דוד:
דודה:

סופה

תמונה 3. ארץ המונצ'קינים.

שיר המונצ'קינים

דורית:	אֵיפֹה אֲנִי?
פיה:	בְּרוּכָה הַבָּאָה לְאַרְץ הַמוֹנְצ'קִינִים.
מונצ'קינים:	בְּרוּכָה הַבָּאָה בְּרוּכָה הַבָּאָה
פיה:	אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ שֶׁהֲצַלְתְּ אֹתֵנוּ מִמְכַשְׁפֹּת הַמִּזְרָח הַרְעָה וְהַנּוֹרָאָה.
מונצ'קינים:	תוֹדָה תוֹדָה רַבָּה
דורית:	אֲנִי הֲצַלְתִּי?
פיה:	אֶת הַרְגַתְּ אֹתָהּ
מונצ'קינים:	הַרְגַתְּ אֹתָהּ הַרְגַתְּ אֶת מְכַשְׁפֹּת הַצֶּפוֹן אֶת מְכַשְׁפֹּת הַצֶּפוֹן הַרְעָה וְהַנּוֹרָאָה
דורית:	אֹי וְאֲבוֹי אֲנִי הַרְגַתִּי?
פיה:	כֵן
מונצ'קינים:	כֵן כֵן
דורית:	אֵיךְ?
פיה:	הַבֵּית שֶׁלָּךְ נִפְלַע עֲלֶיךָ וְהָרַג אֹתָהּ בַּסּוּפָה הַגְּדוֹלָה.
מונצ'קינים:	נִפְלַע הָרַג נִפְלַע הָרַג סוּף סוּף אֹי וְאֲבוֹי.
דורית:	לְמָה? אֶת לֹא צְרִיכָה לְהַצְטַעַר. הִיא הֵייתָה מְכַשְׁפָּה רַעָה מְאֹד, וְהָרַבָּה שְׁנֵים הַצִּיקָה לַמוֹנְצ'קִינִים.
פיה:	כֵן
מונצ'קינים:	הָרַבָּה שְׁנֵים הַצִּיקָה לַמוֹנְצ'קִינִים
דורית:	מִי הֵם הַמוֹנְצ'קִינִים?
פיה:	הַמוֹנְצ'קִינִים? אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים שֶׁגָּרִים בְּאַרְץ הַמוֹנְצ'קִינִים.
מונצ'קינים:	אֲנִי מוֹנְצ'קִין

אני מונצ'קין

דורית:

ומי את?

פיה:

אני מכשפת הצפון הטובה

מונצ'קנים:

ואנחנו אוהבים אותה

אוהבים אותה

חבל שנשארה עוד מכשפת המערב

רק עוד מכשפה רעה אחת נשארה

מכשפת המערב הרעה

דורית:

ואני חשבת שכל המכשפות מתו מזמן. כך אמרה לי דודה אמנה.

מונצ'קנים:

מי זאת דודה אמנה?

דודה אמ

ונה

דורית:

אני גרה עם דודה אמנה ודוד משה. לדוד משה הייתה חווה... אני כל כך מתגעגעת הביתה.

אני רוצה לחזור הביתה. איד אני יכולה לחזור הביתה?

פיה:

אל תבכי, גלדה. יש לנו קוסם טוב. הקוסם מארץ עויץ. הוא יכול לעזור לך.

מונצ'קנים:

כן. קוסם

עויץ

הקוסם מארץ עויץ

הקוסם מארץ עויץ

דורית:

אבל איפה הוא? איד אפשר ללכת אל הקוסם מארץ עויץ?

פיה:

את צריכה ללכת בשביל הזהב עד שתגיעי לעיר הברקת.

מונצ'קנים:

שביל הזהב

עיר הברקת

דורית:

אני רצה!

פיה:

רגעו קחי איתך את נעלי הכסף של המכשפה הרעה מהמזרח. הן יעזרו לך.

מונצ'קנים:

הנעליים

נעלי הכסף של המכשפה

המכשפה הרעה מהמזרח

הן מתאימות לי. בדיגו!

דורית:

הזהרי בדרך, גלדה. המכשפה הרעה מן המערב אוהבת להציק. היא נדאי תרצה לתפוס אותך.

פיה:

לתפוס אותך

מונצ'קנים:

לתפוס

דורית:

אני פוחדת. אוילי את יכולה לבוא איתי?

פיה:

לא. אני לא יכולה לבוא איתך. אבל אתן לך נשיקה, ולא יקרה לך כל רע.

מונצ'קנים:

נשיקה

נשיקה

פיה:

לכי לשלום, גלדה. דרך צלחה.

מונצ'קנים:

דרך צלחה

שביל הזהב

שביל הזהב

שיר "שביל הזהב"

תמונה 4 . הדחליל.

שלום.	דחליל:
מִי זֶה? מִי מְדַבֵּר?	דורית:
שְׁלוֹם לָךְ.	דחליל:
מָה זֶה? דְּחַלִּיל מְדַבֵּר?	דורית:
כֵּן. מָה נִשְׁמָע?	דחליל:
שֶׁ-גַּעְוִן. מָה שְׁלוֹמָדָ?	דורית:
לֹא כָל כֵּךְ טוֹב. אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה לַעֲשׂוֹת. לֹא הִיָּה לִי מוֹחַ הִיִּיתִי חוֹשֵׁב מָה לַעֲשׂוֹת.	דחליל:
אֵין לָךְ מוֹחַ?	דורית:
לֹא. יֵשׁ לִי רַק הַרְבֵּה קֶשׁ בְּרֹאשׁ.	דחליל:

שיר הדחליל

לֹא אֶת הוֹלֵכֶת?	דחליל:
אֲנִי הוֹלֵכֶת לְאַרְץ עוֹץ, אֶל הַקּוֹסֶס מְאַרְץ עוֹץ. אֲוִלִי הוּא יַעֲזוֹר לִי לְחַזֹּר הַבַּיִתָּה.	דורית:
אֲוִלִי הוּא יוֹכֵל לַעֲזוֹר גַּם לִי? אֲוִלִי הוּא יִיתֵן לִי קֶצֶת שְׂכָל, קֶצֶת מוֹחַ?	דחליל:
אֲוִלִי. בּוֹא אִיתִי וְנִשְׁאַל אוֹתוֹ.	דורית:

שיר "שביל הזהב"

תמונה 5 . איש הפח.

בּוֹא נִנְוֹחַ קֶצֶת. אֲנִי עֵיִיפָה.	דורית:
(חורק)	איש פח:
מָה שְׁמַעְתִּי? מִי נֹאנֵחַ?	דורית:
אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ. אֲנִי אֶף פִּעַם לֹא יוֹדֵעַ כְּלוֹם.	דחליל:
דורית (לאיש הפח): מָה קָרָה לָךְ? אֶפְשֶׁר לַעֲזוֹר לָךְ?	דורית (לאיש הפח):
או, כֵּן. בִּבְקֶשָׁה. אֲנִי עוֹמֵד כְּאֵן כֶּבֶד שְׁנָה וְהַעֲלִיתִי חֲלוּדָה.	איש פח:
אֲנִי לֹא יָכוֹל לָזוֹז. קָחִי בִּבְקֶשָׁה אֶת פְּחִית הַשָּׁמֶן שֶׁם בְּשִׂיחִים וְשִׁמְנִי אוֹתִי.	דורית (משמנת אותו)
או... כֵּן... כֵּן... גַּם כְּאֵן. בְּבֶרֶךְ. תוֹדָה. תוֹדָה רַבָּה לָךְ. הַצֵּלֶת אוֹתִי.	דורית:
אִיזָה אִישׁ מְשׁוּנָה אַתָּה. אֶף פִּעַם לֹא רָאִיתִי אִישׁ מִפֶּח.	איש הפח:
פִּעַם הִיִּיתִי אָדָם רַגִּיל, עִם לֵב חַם. אֶהְבֵּתִי אֶת תְּבֵרָה שְׁלִי.	
אַבֵּל הַמְכַשְׁפָּה הַרְעָה מֵהַמְעַרְב לֹא רָצָתָה שְׁנַתְחַתֵּן, וְהַפְכָה חֲלָקִים	

מהגוף שלי לפח.
 אני לא מבין. איד?
 קודם רגל, אחר כך יד, אחר כך עוד יד, ואפילו את הראש שלי היא הפכה לפח.
 אז כל הגוף שלך מפח?
 רק לב אי אפשר לעשות מפח. אין לי לב. ובלי לב אני לא יכול
 לאהוב את החברה המונצ'קניית שלי.

שיר איש הפח

אז בוא איתנו, ונבקש מהקוסם מארץ עגון שייתן לך לב, כדי שתוכל להתחתן עם החברה שלך.
 כן זה רעיון טוב. בוא איתנו אל הקוסם. הוא יעזור לך. אני הולך לבקש ממנו שכל
 אני חושב שהדבר הכי חשוב בחיים זה לב.
 ואני חושב שבלי שכל, בלי מוח, אי אפשר לחיות.
 בואו. נלך. כל אחד יקבל את מה שהוא מבקש.

שיר "שביל הזהב"

תמונה 6. האריה.

יש כאן דובים ביער?
 לא יודע. אני לא יודע כלום.
 ונמרים? בטח יש כאן נמרים.
 אולי. אבל אריות יש כאן.
 דובים? נמרים? אריות?
 טפשונו, לא ככה. צריך להגיד: אריות נמרים ודובים או מיני יאללהו
 אריות נמרים ודובים או מיני
 " " " " "

(האריה מתפרץ ומפיל את הדחליל)

לך מפהו גבור גדול נגד דחליל מקש...
 אתה סתם פחדן. זה מה שאתה.
 אני יודע (בוכה) אני באמת פחדן. אבל מה אני יכול לעשות?
 איד יכול מלך העיות להיות פחדן?
 ככה זה. אני שואג וכולם מפחדים ממני. אבל בעצם אני פחדן. אני מפחד מכל דבר.

שיר האריה

מלך העיות צריך להיות אמיץ, או שאני שוב סוּעָה?
 בשעת סכנה הלב שלי תמיד דופק חזק.
 תשמח שלפחות יש לך לב...
 אולי הקוסם מארץ עגון ייתן לך אומץ. אנחנו הולכים אליו. בוא איתנו.
 אני הולך לבקש ממנו שכל
 ואני לב.

דורית: ואני -- שיחזיר אותי הבייתה.
 כולם: פוא איתנו?
 אריה: אל הקוסם מארץ עין!

שיר "שביל הזהב"

תמונה 7. בעיר הברקת.

קולו של עוץ: אני עוץ הגדול והנורא. מי אתה ומה רצונך?
 דורית: אני דורית. באתי לבקש ממך עזרה.
 קולו של עוץ: איך יש לך נעלי כסף?
 דורית: הם היו של מכשפת המערב הרעה, לפני שהבית שלי נפל עליה והרג אותה.
 קולו של עוץ: ואיך יש לך סימן קסם על המצח?
 דורית: מכשפת הצפון המזכה נתנה לי נשיקה. היא שלחה אותי אליך.
 קולו של עוץ: ומה את רוצה ממני?
 דורית: אני רוצה שתחזיר אותי הבייתה.
 קולו של עוץ: טוב, אבל קודם את צריכה לעשות משהו.
 דורית: מה אני צריכה לעשות?
 קולו של עוץ: את צריכה להרוג את מכשפת המזרח הרעה.
 דורית: איך אני יכולה לעשות דבר כזה?
 קולו של עוץ: את נועלת את נעלי הכסף. יש בהן קסם...
 דורית: אני הולכתו.
 קולו של עוץ: אבל זכרי שהמכשפה היא רעה מאד וצריך להרוג אותה. עכשיו לכי. (יוצאת. נכנס הדחליל)
 דחליל: אני דחליל והראש שלי מלא קש. באתי לבקש ממך שתתן לי קצת שכל.
 קולו של עוץ: אם תהרוג את המכשפה הרעה של ארץ המערב, אעשה אותך לאיש החכם ביותר במדינה.
 דחליל: אוי ואבוי. איך אוכל לעשות דבר כזה?
 קולו של עוץ: לך עם דורית ותצליח. (הדחליל יוצא. נכנס איש הפח)
 איש פח: אני איש עשוי מפח. אין לי לב ואני לא יכול לאהוב. בבקשה ממך, תן לי לב, כדי שאוכל להיות טוב בו אדם.
 קולו של עוץ: אם תלך עם דורית והדחליל, ותהרגו את המכשפה הרעה של המערב, אתן לך לב, לב גדול. (יוצא. נכנס האריה)
 דורית: אני עוץ הגדול והנורא. מי אתה ומה רצונך?
 אריה: אני אריה, מלך החיות. אבל אני פחדן גדול. אולי אתה יכול לתת לי קצת אומץ?
 קולו של עוץ: אחר שנתהרגו את המכשפה הרעה של המערב, אתן לך אומץ, ותהיה שוב מלך החיות. עכשיו לך עם דורית ועם החברים שלך.

שיר "שביל הזהב"

תמונה 8. בבית המכשפה ביער.

- המכשפה: הַה הַה הַה .. הַה הַה עַכְשָׁיו גַּם הֵם יְהִיוּ הַעֲבָדִים שְׁלִי. (הַעוֹזְרִים מְכַנְּיָם אֶת הָאֲרִיָּה, הַדְּחָלִיל וְאִישׁ הַפֶּחַ קְשׁוּרִים)
- עוזר: נֹא לִזְרוּק אֶת כּוֹלְמֵךְ לְכַלְאֵה הַה הַה הַה ... וְאִיפֹה דוֹרִית?
- המכשפה: לֹא הַעֲזַנְנוּ לְנִגְוֵעַ בָּהּ. יֵשׁ לָהּ נַעֲלִי כֶסֶף וְאוֹת קֶסֶם שֶׁל הַמְּכַשְׁפָּה הַטּוֹבָה, עַל הַמִּצָּח.
- עוזר: אֲנִי רוֹצֵה אֶת נַעֲלֵי הַכֶּסֶף שֶׁלָּהּ! אֲנִי אֲגַנּוּב לָהּ אוֹתוֹ!
- המכשפה: הַנָּה הִיא בָּאָה.
- דורית: שְׁלוֹם לָךְ. לְמָה תִּפְסַת אֶת הַחֲבָרִים שְׁלִי?
- המכשפה: הַה הַה הַה ... עַכְשָׁיו תִּעֲבָדִי בְּשִׁבְלִי תְּמִיד. אֶת וְהַחֲבָרִים שֶׁלָּךְ גַּם. לְכִי לַמִּטְבָּח! (לַעֲצֻמָּה) אֵיךְ אֶקַּח מִמֶּנָּה אֶת הַנַּעֲלִיִּים שֶׁלָּהּ? דוֹרִית!
- דורית: כֵּן?
- המכשפה: קָחִי דְלִי מֵיִים וְרַחֲצִי אֶת הַרְצָפָה! (דוֹרִית עוֹשֶׂה הַכֵּל) לְמָה אַתְּ לֹא חוֹלְצֶת אֶת הַנַּעֲלִיִּים בְּמֵיִם?
- דורית: כִּי הַמְּכַשְׁפָּה הַטּוֹבָה נִתְּנָה לִי אוֹתוֹ וְאִמְרָה לִי לְשִׁמּוֹר עֲלֵיהֶן הֵיטֵב. (הַמְּכַשְׁפָּה לּוֹקַחֶת לָהּ נַעֲלֵי כֶסֶף לִי אֶת הַנַּעֲלֵי...)
- המכשפה: הַה הַה הַה ... הִיא שְׁלִי עַכְשָׁיו! עוֹד מְעַט אֶקְבֵּל גַּם אֶת הַשְּׂנִיָּיָה.
- דורית: מְרַשְׁעֶת! תִּנֵּי לִי אֶת הַנַּעֲלֵי...! (מְרַדֶּף. דוֹרִית לּוֹקַחֶת דְּלִי מֵיִים)
- המכשפה: לֹא... לֹא... לֹא מֵיִים... זֶה הַסּוּף שְׁלִי... לֹא מֵיִים!!! (בּוֹרַחַת הַחוּצָה. דוֹרִית שׁוֹפְכַת אַחֲרֶיהָ אֶת הַמֵּיִים)
- דורית: לֹא מֵיִים! אֲנִי נִמְסָה!! ... אֲנִי נִמְסָה!!
- דורית: דְּחָלִיל! אִישׁ הַפֶּחַח! הַמְּכַשְׁפָּה מִתְּהַ!! אֲרִיָּה!! הִיא נִמְסָה!! הִיא הִיָּתָה עֲשׂוּיָה מְסוּפָּר..
- המכשפה: הַמְּכַשְׁפָּה מִתְּה!!

תמונה 9. בעיר הברקת.

- קולו של עוץ: מָה רְצוֹנְכֶם?
- הדחליל: בָּאנוּ לְקַבֵּל אֶת שְׁכַרְנוֹ.
- קולו של עוץ: (חֹלֵשׁ) אֲנִי צָרִיד לְחֹשׁוֹב.
- איש הפוח: מָה זֹאת אוֹמְרָת?
- קולו של עוץ: (מַהֲסֵס) חֲזְרוּ אֵלַי מִחַר וְאַתֶּן לָכֶם תְּשׁוּבָה.
- האריה: (מִתְרַגֵּז) הֲרַגְנוּ אֶת הַמְּכַשְׁפָּה וְאַתָּה לֹא נוֹתֵן לָנוּ מָה שֶׁהִבְטַחְתָּ?
- דורית: (נוֹהֵם. הַדְּחָלִיל נִבְהַל וּמְפִיל אֶת הַוִּילוֹן שֶׁהִסְתִּיר אֶת עוֹץ)
- דורית: מִי אַתָּה?
- עוץ: (מִגְמַגֵּם) אֲנִי עוֹץ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא. אֵל תִּכּוּ אוֹתִי. אֲנַשֶּׁה כָּל מָה שֶׁתִּרְצוּ.
- כולם: אַתָּה עוֹץ הַגְּדוֹל? אַתָּה רִמְאִי!!
- עוץ: נִכְוֵן. אֲנִי רִמְאִי. אֲנִי אִישׁ פְּשׁוּט, קֶסֶן וּפְחָדָן. עַבְדְּתִי פְּעַם בְּקָרָקֶס וּמֵאֵז אֲנִי מְצַלִּיחַ לְרַמּוֹת אֶת כּוֹלְמֵךְ.
- כולם: כָּל הָאֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שֶׁאֲנִי קוֹסֵם גְּדוֹל. הָאֲמַת הִיא שֶׁאֲנִי לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵיכֶם כְּלוּם.
- כולם: אֲבָל אַתָּה מוֹכְרָח?
- דחליל: מִי יִיטֵן לִי שְׂכָל?
- איש פוח: מִי יִיטֵן לִי לֵב?
- האריה: מִי יִיטֵן לִי אוֹמֵץ?
- דורית: מִי יָבִיא אוֹתִי הַבֵּיתָה?
- עוץ: טוֹב. אֲנִי אֲנַסֶּה לַעֲזוֹר לָכֶם. (לְדְחָלִיל) בּוֹא הֲנָה. (מוֹרִיד אֶת הַכּוֹבַע שֶׁלּוֹ וְחוֹבֵשׁ לוֹ כִּיפָה) עַכְשָׁיו אַתָּה חֹכֵם!

(לאיש הפח) וְאַתָּה--בּוֹא הֵנָּה. (מגיש לו תפילין) הֵנָּה לְךָ לֵב!
(לאריה) וְאַתָּה! קַח אֵת זֶה (עוטף אותו במלית) אֵיךְ אַתָּה מְרַגֵּשׁ?
מִלֵּא אֹמֵץ!

האריה:

גַּם אֲנִי רֹצֵחַ מִשְׁהוּ יוֹתֵר טוֹב מְסַתֵּם נְעֻלִים צְבוּעוֹת בְּצַבֵּעַ כֶּסֶף.
(עוץ מגיש לה ספר תורה/ סידור)

דורית:

אֲבֵל אֵיךְ אֲגִיעַ הַבֵּיתָה?

דורית:

עוֹד לֹא הִבְנַתֶם שְׂכַל הַדְּבָרִים שֶׁנִּתְּנִי לָכֶם מְסַפִּיקִים כְּדֵי לְהַשִּׁיג הַכּוֹל? הֵם יְבִיאוּ אֶתְכֶם לְכוֹל
מְקוֹם שֶׁתִּרְצוּ פֶּשֶׁט--
צֵאוּ לְדוֹר!! דֶּרֶךְ צְלַחָה!!!

עוץ:

פינאלה